

# SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravníštvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

## Proslava zjedinjenja.

Dan 12. marca t. l. zabeležen bo z zlatimi slovi v zgodovini naroda hrvatskega. Padle so tiste umetne meje, katere so ločile rodoljuba od rodoljuba in bratsko roko podali so si vsi oni, katerim bije srce za misel hrvatsko: za svobodo, za nezavisnost in celokupnost domovine. Prava apoteza ljubezni domovinske bil je komers v proslavo zjedinjenja hrvatskih opozicij in hitreje, radostneje moralo je biti srce vsakomur tedaj, ko je gledal jedine hrvatske prvoboritelje duhovne in posvetne, tedaj ko so si v zasnemji rešitve domovine segli v roko Rački in David Starčević, Amruš in Folnegović, Mazzura in Frank, tedaj ko je pravaš napijal v navdušenih besedah prvemu hrvatskemu duhovniku, dičnemu Strossmayerju, obzoraš pa neuklonljivemu starosti Starčeviću.

O slavnosti sami obljubljen nam je obširen dopis in zagadatelj izrečemo naj danes le svojo iskreno zahvalo združenim hrvatskim rodoljubom na navdušenem pozdravu narodu slovenskemu, kateri priobčujemo na drugem mestu. Tudi v sreči nas niso pozabili in to nam je dokaz, da ni prazna beseda hrvatsko-slovenska vzajemnost! Ponosni pa smo tudi, da so se na nas in le na nas obrnili hrvatski rodoljubi tedaj, ko so hoteli govoriti narodu slovenskemu.

In vender se nam v istem hipu krči srce tužne bolesti, spominjajočim se našega razdora, naše razcepljene in raztrgane Slovenije. Kdaj sine nam zora jedinstvi, kdaj bo nas zopet združila ljubezen domovinska, kdaj se bodo odprle oči našim zasleplencem? Združenje hrvatskih rodoljubov vidi se nam kakor migljaj božji. Tudi pri tem združenju ni bila „vera na dnevnem redu“, se ni po nepotrebnem imenovalo in profaniralo ime Božje, kajti hrvatsko svečeništvo je nezavisno, ono ve, da narod sam da Bogu, kar je božjega in da je treba priboriti le še narodu, kar je njegovega. Hrvatsko svečeništvo ne bega za fantomi, ne da se zlorablja za tuje nakane. „Prosvjetom k slobodi“, to je gaslo največjega hrvatskega duhovnika in „prosvjetom k slobodi“, to je danes bojni klic vse rodo-

ljubne hrvatske duhovščine. Ne nazaj v srednjeveško mrčinjstvo, v spono duševnega robstva — naprej, z omiko k svobodi, naprej za blagor in bodočnost naroda, pod tem geslom združila se je hrvatska duhovščina v skupno, v složno delo s posvetno inteligencijo. Pri nas pa je to geslo framazonsko in brezversko, pri nas je dovoljen boj za narod le v toliko, v kolikor ga ne smatrajo paganskim rimske stolice nepoklicani nemški in nemški ideji službujoči interpreti, pri nas se cerkev postavlja zoper narod. Tužna nam majka!

A tolaži in jači nas v težkem boju pogled na jasno obnebeje hrvatsko. Tudi pri nas razpršil bo mogočni vihar narodnega navdušenja temne oblake, zagrinjajoče nam sedaj solnce sreče in svobode, tudi za nas prišel bo še dan zjedinjenja in združitve pod geslom: „Prosvjetom k slobodi“. In tedaj ležali bodo v prahu oni, ki so nas razcepili narodu v kvar, cerkvi katoliški v nečast. Složnemu narodu hrvatskemu pa bodemo vzklíkili tačas: Tvoja zgodovina je naša zgodovina, tvoji idejali so naši idejali — bodi torej tudi bodočnost tvoja i naša bodočnost.

## Državni zbor.

Na Dunaji, 13. marca.

### Poslanska zbornica.

V današnji seji rešila je zbornica proračun poljedelskega ministerstva. Debata je bila brez pomena.

Začetkom seje odgovarja pravosodni minister grof Schönborn na razne interpelacije, mej drugimi na interpelacijo poslanca Robiča zaradi slučaj v Svincu na Koroškem, ko je sodnik slovenski stranki zaklical: Le čakaj, te bom že nemški util. Minister je rekel, da tu gre za nekega požigalca, večkrat kaznovanega zločinca, ki se je proti sodniku nedostojno vedel in je bil zato disciplinarnim potem obsojen na 24 ur zapora. Potem nadaljuje zbornica razpravo o proračunu poljedelskega ministerstva.

Posl. dr. Heilsberg nasvetuje, naj se rudarska akademija v Ljubnu uvrsti mej prave visoke šole; posl. dr. Baernreither govori o najnovejši pri-

kazni, da bogataši kupujejo kmetiska posestva, da imajo lov; posl. dr. Fürstl-Teichnek sodi, da je pravi vzrok slabim razmeram na kmetih to, da so se odvadili priprostega življenja, da so davki preveliki in da je vojaško službovanje splošno; posl. grof Fries zagovarja točko o subvenciji za dirke; posl. Masaryk želi, da se logarji uvrsté kot uradniki v XI. činovni razred; posl. Nitsche govori o nemški kmetijski šoli v Budějovicah; posl. Bilinski priporoča, da se pomnoži število potovalnih učiteljev; posl. Podlasecky govori o regulaciji galiških rek; posl. Schauer, dr. Steinwender, Hanek in dr. Gessmann izražajo nekatere specijelne želje.

Generalni govornik pro posl. Marchet želi jednaka prava gledé vojaškega službovanja za vse dijake kmetijskih šol, in nasvetuje, naj se zboljšajo razmere logarskega osobja. O debati pravi, da je bila precéj brezplodna. Poslanec Tekly je sicer nasvetoval kot sredstvo za odpomoč odpravo centralizma, a to sredstvo je ozkosrčno in egoistično ter nevarno državi. Poljedelsko ministerstvo bi lahko dosti več storilo, da ni navdano bureaukratskim duhom. Zadnji čas je, da vlada stori kaj za vinarstvo, sicer bi postalo italijansko vino prava kalamiteta za nas. Prvo, kar bi kazalo storiti, je imenovanje vinarških nadzornikov. Govornik se bavi potem z vodnimi napravami in zagovarja državno podporo dirk želeč, da se mladim ljudem zabrani igranje.

Po nekaterih stvarnih popravkih priporoča poslanec Rutowski proračun, katerega zbornica vzprejme in isto tako po glasovanju po imenih tudi subvencijo za dirke.

Prihodnja seja jutri.

### Gospodska zbornica.

V današnji seji predložil je ministerski predsednik povabilo, naj voli zbornica odposlanca za delegacijo.

Baron Helfert nasvetuje, naj se reorganizirajo državni arbivi in naj se za njih popolnjevanje dovoli zadosten kredit.

Gospodska zbornica vzprejme na to brez debate več zakonskih načrtov in se potem razide.

Prihodnja seja ni določena.

## LISTEK.

### Kalifovi šolni.

(Spisal M. Jokay. — Prevel Zorin.)

Konec.)

— Drago dete! Pred mojo palačo je natovorjenih trideset velblodov s svatovskimi darovi; petsto čilih konjikov je pripravljenih, da te spremlijo. Jutri boš ti že na morji, kjer te pričakuje tvoj zaročenec Abdalah. Povej mu, da ga iskreno pozdravljam. A o ti stvari ne bo nihče nič vedel.

Obupno pade Zehira pred očeta na kolena.

Abderam se nasmehlja.

— Ali se jaz mari srdim? Te nisem li blagoslovil? Sem ti morda kaj žalega storil? Ali sem ti zagrozil?

— Ali Aliben?

— Na moj ukaz se mu nič ne zgodi.

— Zaroti se mi.

— Tako mi Alaha! zaroti se kalif.

Zehira je vedela, kaj pomeni ta zakletev. Abderam ne bo izdal nikakega ukaza, ali, ker bode on sam krvnik.

— Podaj mi roko v znak, da ti je trdna vera.

— Evo je, odgovori kalif

In mej tem, ko je hvaležna Zehira obsipavala s poljubi Abderamu roko, gledala je, da natre s prstom na njegove roke kolikor mōči parfuma, kateri se tako razlikuje od drugih po svojem vonji. Abderam se povrne v svojo sobo.

Ondu ga že čaka Aliben.

— Pojdi bliže, zvesti moj mladenič.

Aliben pristopi.

— Davno že sem obljubil, da poklonim tisti dan, ko mi odide hči k svojemu zaročencu, meč, s katerim sem se boril pri Tangerji, onemu slugi, kateri bode tisti dan na straži v moji spalnici. Pojdi torej z menoj, da zamenjaš ta meč, kateri si opasuješ.

Aliben se je znal zatajevati. On ni problemel, ko je zvedel, da pojde Zehira v Gibraltar, kjer jo pričakuje Abdalah.

On pade na kolena pred Abderama in mu poljubi roke.

Ali hipoma se strese po vsem životu.

Zaduhal je vonj, kateri mu je pravil, da poljubljuje roko smrtnega angela.

Abderam pogladi prijazno in dobrohotno mladeniča po lici, kakor da ga hoče uveriti o posebni milosti.

— Sedaj pa vzemi koran in ga ponesi z menoj, da pomoliva na Amadinovem grobu.

Aliben vzdrti.

Razumel je, kaj pomenijo besede: „da pomoliva na Amadinovem grobu.“

Zehira mu je pri neki priliki zaupala tajnost. Amadin je bil Abderamov stric in je pred njim vladal v Safi.

Abderam je ubil svojega strica na skrivnem in se je sam povzpél na prestol.

Ubili kalif je imel svojo rakev v palači, toda nihče ni vedel, kje.

Kadarkoli je Abderam zapazil, da se kateri njegovih slug spogledava s kako robinjo, ga je navadno posebno odlikoval. Bilo je tudi takih, ki so se s tem hvalili pred svojimi tovariši. Ali največje odlikovanje je bilo onemu, komur je bilo s kalifom moliti na grobu iznenada zginolega sluga, kateri je zginil kakor prorok, da nihče ni vedel, kje ga je nestalo.

A nihče se ni povrnil z Amadinovega groba. Aliben gre za kalifom ter poskuša potegniti iz nožnice meč, kateri je nedavno dobil. Ali ta meč ni hotel iz nožnice; bil je nanje prikován.

Mladenč izprevidi, da se ne more z ničemer braniti, dočim je kalif imel seboj silen meč.



## Govor poslanca V. Spinčiča

v 213. seji državnega zbora dne 3. marca 1893.

Visoka zbornica! Z velikimi trgovinskimi in trgovinsko-političnimi vprašanji se ne mislim baviti, niti ne namerjam posegati v prejšnjo debato. Omejil se bom na nekatere, Primorsko in ožjo moje domovino zadevajoče stvari.

Že lani, pri debati o proračunu za centralo trgovinskega ministerstva, nasvetoval sem resolucijo, katera je bila, ker zadostno podpirana, odkazana proračunskemu odseku. Jedna točka te resolucije se je že izpolnila. Že maja meseca lanskega leta začela so se dela, da se napravi globlji uvoz v lepi zaliv Košljunski. O tem mi torej ni treba več govoriti, samo zadoščenje svoje naj izrazim, da se je delo začelo. Sicer pa se je budgetni odsek letos razpravljaj o moji resoluciji in moj nasvet, nekoliko razširjen, tudi vzprejel.\*) Zato izrekam proračunskemu odseku, posebno pa tovarišu dru. Klaiču kot poročevalcu srčno zahvalo. Da pa zamore zbornica s čisto vestjo odobriti nasvet proračunskega odseka, štejem si v dolžnost, pojasniti posamezne točke nasveta.

Prva točka dotičnega nasveta se tiče nekaterih del v luki Baški na otoku Krku. Potrebno, da se napravi v tej luki varnostni jez, uvidela sta že pred desetimi leti tako vlada, kakor državni zbor, kajti za to napravo sta preliminarila kvoto 150.000 gld. in jo od leta 1883. sem tudi v obrokih vtilarala. V letošnji proračun ustavljen je zadnji obrok v znesku 20.640 gld. Da je varnostni jez potreben, tega mi torej ni treba dokazovati; dovolj je, ako konstatiram, da imajo prebivalci tega kraja nad 100 raznovrstnih ladij in da primeroma mnogo tržijo z Dalmacijo, Istro, Reko in Senjem. Ali ta naprava, varnostni jez namreč, kadar bo gotov, ne bo dosti koristil. Skoro vse troške zmatrati bode kot zastoj izdane, ako se ne izvršé še nekatera druga, primeroma jako cenena dela. Obratne razmere ostanejo tudi po izvršitvi varnostnega jezja jako neugodne.

Novi varnostni jez — načrt mi je poslala občina — ni v nikaki zvezi z obaljo, oziroma s tem krajem. Podjetnik je nasul le jako majhen prostor, ali, kadar mi je pred nekaterimi duevi tu na Dunaji sam rekel, tudi ta material sme odpeljati kadar boče, tako da bi potem mej varnostnim jezum in mej obaljo ne bilo nikake zveze. Potrebno je, da se taka zveza napravi, potem pa še riva mej novim varnostnim jezum in starim molom. Na rivi bi bilo treba vsaj četiri stebrov, na katere bi se ladje privezavale. Nadalje bi kazalo na tem prostoru podreti varnostni zid starega mola, kajti prej je ta zid branil valovom do obali, sedaj pa le ovira, da na tej strani ni moči ladij privezavati. Ta zid bi torej bilo podreti, da bi se na tej strani lahko ladje privezavale na posebne stebre. Odkar je zidan novi varnostni jez, udarjajo valovi od strani starega mola z večjo silo, kakor prej. Prej so se namreč valovi nekoliko razdelili, sedaj pa udarjajo vsi v jedni smeri, in sicer s tako silo, da so l. 1891 podkopali fundament neke hiše, vsled česar se je dotična hiša podrla. Sploh je pa ob obali več hiš,

\*) Predlog, kateri je govornik v tem svojem govoru utemeljil, bil je po njegovi inicijativi in s podporo poslanca dra. Klaiča vzprejet v seji proračunskega odseka dne 27. februarja t. l. ter v seji državnega zbora dne 4. marja t. l. Predlog se glasi: C. kr. vlada se pozivlja, naj ukrene potrebno: 1. da se v luki v Baški na otoku Krku: a.) napravi riva s štirimi stolpi mej starim in novim molom in da se odstrani zid s starega mola; b.) da se stari molo za izkrcavanje podaljša za kakih 50 metrov; c.) da se napravi zid (bankino) mej prostorom za izkrcavanje i mej starim molom za izkrcavanje; 2. da se podaljša riva in sploh uredi pristanišče v Malinski na otoku Krku; 3. da se popravi pristanišče v Valonu na otoku Cresu; 4. da se v Dragi moščenški na istočni obali isterskega polotoka zgradi pristanišče s dvema kakih 50 metrov dolgima moloma; 5. da se sedanja luka v Lovranu na isti obali razširi; 6. da se morska obal pod Beršecem takó uredi, da bode ljudem skupaj s blagom omogočeno ukrcovanje in izkrcovanje saj s malimi ladjami.

Mladenič je bil slaboten, a kalif kakor kak orjak, kateri bi ga mogel z rokami zdrobiti.

Strop spalnice se je oslanjal na devetero stebrov; zadnji je bil od jaspisa, a ostali od drugega dragocenega gradiva.

Abderam zapove mladeniču, naj odmakne steber od jaspisa.

Steber se odmakne, a izpod njega se prikaže mramorna plošča, katero so primikala skrivnostna peresca, in desetero mramornih stopnic.

Kalif dene Alibenu roko na rame in gre ž njim po stopnicah nizdolu.

Ko prideta v podzemsko dvorano, katero je razsvetljala svetilka s slabotnim plamenom, veli mu, naj opravi ono molitev, katera se moli pred smrtjo.

Tako je ravnal z vsemi, katerim je bilo iti iz tega sveta; poprej so morali moliti.

Sredi tega mračnega prostora je bila jama, pokrita z železnimi vrati. V ti jami je ležal Amadin kraj mnogih drugih nesrečnikov.

Abderam zapove Alibenu, naj vzdigne ta vrata. Pri tem ga je nazival drago dete in vprašal, kaj mu delata roditelja. Potem mu veli, naj gre za njim v rakev.

katere so dan na dan, zlasti pa o viharjih, v veliki nevarnosti.

Ze s tem bi se dosti pomagalo, če bi se molo, kjer se izkrcavajo tovari z ladij, za kakih 50 metrov podaljšal. Kakor se mi reki strokovnjaki, veljala bi zveza mej starim in novim molom kakih 6000 gld., podaljšanje mola za izkrcavanje pa okolo 4000 gld., vse skupaj torej kakih 10.000 gld. (Klici: Malenkost!) Da, to je malenkost zlasti z ozirom na svoto 150.000 gld., že izdano za varnostni jez.

Potrebno bi pa bilo tudi še neko tretje delo. Na nekej progji mej prostorom za izkrcavanje in mej molom za izkrcavanje je namreč merska globina jako majhna, namreč še dva metra se. Niti najmanjše ladje se radi plitvosti morja ne morejo približati obali.

Tam, kjer ni morje dva metra globoko, zidati bi bilo bankino, kakor se zove poseben zid ob obali. Vlada naj bi pokrila troške za bankino, občina pa bi na svoje troške zasula prostor mej bankino in obaljo, oziroma krajem. S tem bi bilo občini in prometu sploh izdatno pomagano.

Maja meseca lanskega leta je občinski zastop potrebnost te naprave razložil c. kr. pomorskemu oblastvu v Trstu s posebno noto ter to ustno ponovil meseca oktobra predsedniku tega oblastva. Ta je uvidel, da so zaprosene naprave potrebne, in obljubil je, da bo njih izvršitev nasvetoval trgovinskemu ministerstvu. Izrekel je tudi upanje, da bo vlada izvršila to zgradbo, če bo to nasvetoval budgetni odsek.

Trgovinsko ministerstvo se gledé teh naprav gotovo ne bode oziralo na nekega inženirja, meni po imeni znanega, ki je ogledovanje potrebnih del opravil za pol ure in rekel ljudem, dokazujočim mu potrebnost teh naprav, naj to zgradbo izvrši poslanec Spinčič.

Poslanec Spinčič ne pobira davkov, to dela vlada in ta se gotovo ne bo ozirala na inženirja, ki na takov način hujša zoper kakega poslanca, ampak bo naprave izvršila zato, ker so potrebne.

Omeniti moram samo še, da so se parobrodi hrvatsko-ogerske parobrodne družbe, prej Švrljuga in tovariše, časih ustavljali v Baški, da je pa bilo to opustiti, ker ni bilo naprav za varno privezavanje niti prostora za neposredno izkrcavanje v luki. Nadalje moram še omeniti, da je meseca januarja letošnjega leta bila neka ladjica iz Senja radi viharja, razsajajočega v pristanu, več dnij v veliki nevarnosti, samo ker nedostaje stebrov za privezavanje. Ako bi se izvršile imenovane naprave, bi to tudi državi koristilo, ker bi pristanskih tarifov dohodki bili dosti večji, kakor sedaj. (Dalje prih.)

## Politični razgled.

### Notranje dežele.

V Ljubljani, 14. marca.

### Mladočehi in levičarji.

Koncem tega tedna vršila se bo v državnem zboru debata o finančnem zakonu in zopet se čujejo glasi o mladočeško-levičarskem porazumljenju. Dunajska „Extrapost“ javlja, da mislijo mladočeški poslanci dr. Pacak, dr. Kramar, Špindler in dr. Herold o tej stvari govoriti, oficijozna „Montagsrevue“ pa ve povedati, da bo dr. Plener odgovarjal in preciziral svoje stranke stališče, ako se spravi porazumljenje v razgovor. Prvoimenovani list javlja še drugo zanimljivo novico, to namreč, da levičarski voditelji niso več jedini, kako postopati. Intransigentni Praški prvaki zahtevajo, naj se levičarji z Mladočehi najprej porazumejo gledé komunalnih zadev in naj nikakor ne spuste iz rok najbolje orožje zoper vlado — punktacije; Dunajski prvaki so baje drugih mislij, sodijo namreč, da so punktacije že itak pokopane. — Ker se tudi drugi politični krogi resno bavijo z eventualnostjo mladočeško-levičarskega po-

Krsta je bila že pripravljena za Alibena, Abderamov meč je bil ostro brušen. Kadar je žrtev molitev odmolila in se sklonila, da poljubi koran, oni hip ji je navadno kalif odbil glavo.

Ali tisti trenotek, ko kalif stopi v temni prostor, zapre Aliben za njim železna vrata in jih zaklene. Potem se podviza, da pride iz onega nesrečnega prostora in pomakne steber od jaspisa na pravo mesto.

Lepa Zehira se pripravlja za svatbo. Robinje ji vpletajo bisere v lase. Mej tem drži ona v rokah dve steklenici; v jedni je prijetna pijača, katera goni kri burneje po žilah, a v drugi strup, od katerega se shladi kri. Ona steklenica je bila rdeča, a ta črna.

Na dvorišči palače se vname silen krik in vik. Trepetajoč od strahu prihiti v sobo jeden eynuhov in vpije:

— Angeli so odveli kalifa v nebo, a narod hoče, da mu bodi Aliben naslednik.

Zehira plane kvišku, zažene črno steklenico proč in izpije rdečo:

— Živio novi kalif!

razumljenja, moči je sklepati, da vendar ne zmatrajo vseh govoric za neosnovane. Vladni list „Montagsrevue“ svetuje levičarjem, naj se nikakor ne spuščajo v pogajanje, češ, da sedaj za to ni pravi čas. — Tudi češki veleposestniki se boje porazumljenja. Eksekutivni komité čeških veleposestnikov se je posvetoval o tej eventualnosti, prišavši, da se je močno povzdignil prestiž mladočeške stranke. Gospodje veleposestniki, v strahu za svojo bodočnost, so ukrepli, skrbeti za to, da se kaj takega ne primeri brez njih vednosti. Zato bodo odslej baje tako postopali, da Mladočehi ne bodo imeli ugrokov hoditi po svojih potih in se približevati levičarjem.

### Mladočeško gibanje na Moravi.

Moravska mladočeška stranka napreduje tako hitro, da se je že mogla kot taka konstituirati. To se je zgodilo v nedeljo v Brnu. Na dotični ljudski shod prišli so tudi mladočeški poslanci dr. Edvard Greg, Masaryk, Krumbholz, Spindler, Kramar, Brzard, Šil, Tuček in Seichert ter jugoslovanski poslanci Blažini, dr. Laginja in Dapar. Moravski posl. dr. Tuček je v svojem govoru povdarjal, da mora postati Morava mladočeška, ako se hoče znebiti nemškega gospodstva. Edvard Greg je govoril o politični situaciji in povdarjal, da je Moravo ohraniti slovansko, sicer prepluje pangermanizem tudi Češko. Ako bi imeli Češka in Morava svojo samostalno upravo, bili bi ti dve deželi evropski raj, tako pa smo kakor buče, ki vse poletje med zbirajo, da jim ga na jesen kdo drugi vzame, pustivši le toliko, da buče ne poginejo. Kultura in napredek moreta uspevati le, če ju greje solnce svobode. — Masaryk je govoril o nalogah mladočeške stranke na Moravi, povdarjajoč, da treba najprej pridobiti kmetško prebivalstvo, potem manjša in naposled velika mesta. — Končno je dr. Strausky nasvetoval resolucijo, s katero se obsoja vladni program in izreka mladočeskim poslancem zaupanje. — Na shodu je bilo nad 3000 oseb, navdušenost pa je bila tako splošna, da so pred razhodom vsi navzočniki zapeli slovansko himno „Hej Slovani.“

### Slovanski shod.

Zastopniki slovanske omladine sešli so se dne 6 t. m. na zaupnem shodu v Pragi in vzprejeli po daljšem posvetovanju resolucijo, s katero tirjajo popolno ravnopravnost za vse slovanske narode in za Rumune ter protestirajo zoper zatiranje Slovakov. V nedeljo imela se je vršiti jednaka zaupna seja, a še predno so se začela posvetovanja, prišli so policijski organi in ker sklicatelji niso poznali imen vseh povabljenec, so razpustili shod.

### Vnanje države.

### Volitve na Srbskem.

Končni izid volitev v narodno skupščino še vedno ni znan. Liberalni listi ne prijavljajo točnih števil, ampak poročajo le splošno, da je zmagala liberalna stranka. Radikalni „Odejek“ trdi, da so radikalci zmagali in sicer da so pridobili v kmet-skih občinah 61 mandatov, v mestih pa 10. „Videlo“, glasilo naprednjakov, pravi, da volitve niso razbistrile situacije, kajti ako je vlada dobila večino, ta ni toliko, da bi bilo mogoče z njo vladati. Nepopolni uspeh je le pomnožil odgovornost tistih, kateri so provocirali borbo.

### Francoska kriza.

Gospa Cottu izpovedala je pred sodiščem, da je pravosodni minister Bourgeois skušal jo pridobiti za to, da bi uplivala na zatožence, da bi ti zamolčali kar bi moglo kompromitirati nekatere ugledne politike. Prva posledica je bil odstop ministra Bourgeois. On trdi, da ni nikogar pooblastil, posredovati pri gospé Cottu in da demisijsnira, da bi mogel pred sodiščem dokazati svojo nedolžnost. Stvar pride tudi v parlament. Bourgeois je še primeroma mlad, izredno nadarjen in priljubljen mož. Sodi se, da je hotel rešiti svojega protektorja Floqueta, ako je sploh sum opravičen, da je Soinoury posredoval pri gospé Cottu v njegovem imeni.

### Nemška vojaška predloga.

Trdovratnost vojaške komisije državnega zbora dela vladi mnogo skrbi, ker vrh tega gineva upanje, da bi bilo pridobiti centrum. Ta stranka je odločilna in bi — če se razveljavijo zakoni zoper jezuvite — tudi drage volje glasovala za vojaško predlogo, da se ne boji volilcev. V kratkem se namreč na Pruskem in na Bavarskem vršé deželnozborske volitve in člani centra so v strahu, da bi izgubili lepo število mandatov, ako bi glasovali za predlogo. Zategadelj ni upati, da sedejo na vladne limanice in ker brez njih ni ničesar opraviti, in cesar o odstopu Caprivija neče nič slišati, ne preostane vladi drugo sredstvo, kakor razpust drž. zbora.

## Dopisi.

Od Drave, 9. sušca. [Izv. dop.] (Še je denkrat razmere v Mariborskem semenišču). Cenjeni čitatelji „Slov. Naroda“ se še gotovo spominjajo, s kakšnim triumfom je objavil „Slovenec“ dne 20. svečana t. l. neko izjavo Mariborskih gg. bogoslovcev kot protest na naš članek „Solnograška univerza in slov. bogoslovci v št. 32. „Slov. Naroda“; spominjajo se še tudi, da nam je po-



svoji stari navadi očital „Slovenec“ o tej priliki laž, zavijanje, natolcevanje itd., dasi dotična izjava ni niti jedne naših stvarnih trditev ovrгла, dasi je na prvi pogled že na obliki in vsebini sami bilo videti, da je bila ta izjava le pesek v oči slovenskemu občinstvu, osobito „Slovenčevim“ čitateljem, dasi je „Slovenec“ dobro vedel in znal (pozna vendar nedosegljivo prakso svojih pristašev v fabrikaciji jednakih izjav), da niti ta jako previdno in diplomatično sestavljena izjava ni prostovoljni izraz mnenja, mišljenja in prepričanja večine mariborskih bogoslovcev, nego le slab protest vodstva mariborskega semenišča. Nameravali smo molčati dalje o tej zadevi \*), vendar da slov. občinstvo ne bo imelo ni najmanjšega dvoma, kje je resnica, kje pa laž, zavijanje in hinavstvo, in v tolažbo tistim g. bogoslovcem, ki so moralno prisiljeni moralno podpisati navedeno izjavo, primorani smo, objaviti še sledeče.

Ko je prinesel „Slov. Narod“ napominani naš članek, bil je ogenj v strehi mariborskega semenišča. Pričele so se stroge in vsestranske preiskave, ker se je sumilo, da je med bogoslovci samimi pisatelj ali vsaj neposredni inspirator dotičnega članka; žugalo se je celo, da se bodo izključili iz semenišča vsi, ki so na sumu (!), ako se ne pride na sled dozdevnemu dopisniku. Inkvizicija bila pa je brezuspešna.

Pred vsem pa je bilo treba obligatnega „popravka“, da bi se postavil dopisnik „Slov. Naroda“ na laž. Stvaren popravek v smislu tiskovne postave bil je seveda nemogoč, ker so bili naši podatki do pišice resnični in vsem bogoslovcem dobro znani, in bi se torej nikakor ne dalo dobiti zanj potrebnih podpisov. Pomagati si je bilo torej treba z izjavo. Sestavili so nekateri bogoslovci, seveda na višji ukaz, neko izjavo, predložili jo v pregled in odobrenje semenškemu ravnateljstvu in tam je dobila vsebino in obliko, v kateri jo je objavil „Slovenec“. S to, do cela spremenjeno izjavo prišel je g. semeniški vodja z gg. podvodjo in spiritualom ter sklical v čitalniško sobano vse bogoslovce. V njih navzočnosti dal je v dolgem govoru naš prvi članek v „Slov. Narodu“ pod ostri nož farizejsko-brumne kritike. Na to prečital je sam izjavo z opombo, da je izrečna želja prevzvišenega g. knezoškofa (?), da podpišejo izjavo v tej obliki vsi bogoslovci, ter končal: Gospodje, torej podpišite! Podpisali so jo drug za drugim pod osebnim nadzorstvom omenjenih treh semenških predstojnikov oziroma bogoslovja profesorjev — s kakšnimi občutki, ne vemo; to pa vemo, da kdor bi se bil ustavljal in ne bi bil podpisal, ne bi dolgo več užival zraka v zidovji mariborskega semenišča. Je li to prosta volja in ni li tu vplivala moralna sila, sodi naj cenjeni čitatelj sam. Kako „prostovoljna in neprisiljena“ je bila ta izjava, kaže nam jasno tudi to, da so isti sami bogoslovci (ne rečemo vsi), ki so morali svojeručno podpisati v izjavi besede, „da ni nobeden izmed mariborskih bogoslovcev pooblastil „Slov. Narod“, da bi izražal ali zagovarjal njih načela, in da se nikakor ne ujemajo z nazori, ki se razpravljajo v zgoraj omenjenem članku“, nam bridko tožili, da niso vsi iz lastnega nagiba in prostovoljno dotične izjave podpisali, ker jim preseda zavijanje resnice bodisi še na tako diplomatičen način. Vzklic g. semenškega vodje na g. knezoškofa bil je nepoštena presija, kajti ako je Preuzvišeni tako željo izrazil, na čemur pa dvomimo, tedaj so ga navlašč slabo podučili in dopustiti bi se bil imel priziv „ab episcopo male informato ad episcopum melius informandum“.

To je torej žalostna zgodovina izjave, s katero so nam hoteli „Slovenčevi“ pristaši „sapo zapreti“, ki pa je le jaseh dokaz, da so bile uvodne besede našega prvega članka, da je namreč pomilovanja vredna slovenska mladina, ki ima za vzgojitelje ljudi Mahničevega mišljenja i. t. d. — žalibog le preopravičene. Gospodi pa [domine, propitius esto peccatoribus], ki na takšen način terorizuje in demoralizuje slovensko mladino v dosego svojih strankarskih nameren, svetujemo, naj namesto za bodočo nemško-katoliško univerzo v Solnogradu raje zbira novce za stavbo novega semenškega poslopja oziroma za popravilo in dostojno ureditev sedanjih starodavnih, razdpanih in za vedno rastoče število bogoslovcev neprimernih, zdravju učeče se mladine kvarljivih semenških prostorov. To bi bilo zares pošteno in krščansko delo.

\*) Došla so nam o tej stvari tudi od drugih strani zanimiva poročila, a čakati smo hoteli na svojega napadnega dopisnika. Uredništvo.

Ako bi se zapovedajoči gospodi v mariborskem semenišči zljubilo zopet odgovarjati s kako izjavo ali „popravkom“, kar bi nas nikakor ne iznenadilo, pripravljani smo, če se nam bo zdelo potrebno, prihodnjič še kaj več o teh zadevah povedati; kajti „Narodov“ poročevalec, katerega „Slovenčev“ dopisnik iz mariborske okolice [vide „Slovenec“ št. 45.] baje pogosto vidi zahajati v bogoslovnico in kateri se „nikakor resno v pošteve ne jemlje“ ima bistre oči in dober posluš, četudi „politične in dogmatične modrosti svoje“ ne mara zajemati iz — „Slovenca“. Torej na svidenje. — k.

## Domače stvari.

— (Osobne vesti.) Gosp. dr. A. Schiffrer, doslej sekundarij v deželni bolnici v Ljubljani, naselil se je kot praktični zdravnik v Ribnici in prevzame začasno tudi mesto železniškega zdravnika. — Cesar je potrdil volitev g. Ivana Perdana predsednikom in g. Antona Kleina podpredsednikom trgovinske in obrtne zbornice v Ljubljani. — Kanonik in apost. protonotarij g. Fran Kosar je imenovan stolnim dekanom Mariborskim.

— (Slovensko gledališče.) Kakor smo že naznanili, potrudil se je odbor „Dram. društva“ pridobiti za dve predstavi opere „Cavalleria rusticana“ odlično pevko češke opere, gospico Mšenko Volnarovo, ki bode pela kot gost ulogo Santuzze v četrtek 16. in v nedeljo 19. t. m. Gospica Volnarova bila je član češkega narodnega gledališča v Pragi in v Brnu in je zdaj prva dram. pevka opere v Plznu. Brez dvoma se torej smemo nadejati prav zanimivih gledaliških večerov in izrednega glasbenega užitka. Pred opero se bode predstavljala burka v 1. dejanji „Bratranec“.

— (Komers v proslavo zjedinenja hrvatske opozicije v Zagrebu.) ki so ga priredili meščani Zagrebški in vseučiliščniki v nedeljo, bil je upravo sijajna manifestacija, ki mora vzradovati slebernega prijatelja bratskega naroda hrvatskega. Udeležilo se ga je nad tisoč oseb, da so prostorne dvorane streljane bile pretesne. Vse navzoče navdajala je samo jedna misel, kar se je najlepše kazalo v mnogobrojnih, navdušeno vzprejetih zdravicah in govorih. Dr. Račk i, dr. Bresztye n s z k i in dr. Frank razvijali so v krasnih govorih program zjedinenje opozicije. Navdušeno nazdravljaj je g. Folnegović biskupu Strossmajerju, dr. Amruš dr. Anti Starčeviću, dr. Mazzura Čehom, župnik Forko Slovencem i. t. d. Sklenilo se je brzojavno pozdraviti biskupa Strossmajerja in po deputaciji dr. A. Starčevića. Dalje so se odposlali brzojavni pozdravi klubu neodvisnih poslancev na Dunaji, bratom Slovencem v Ljubljani in mladočeškemu klubu na Dunaji. Obširen dopis iz Zagreba o tej lepi slavnosti priobčimo v jutranji številki.

— (Priljubljen okrajni glavar.) Občinski odbor Turjaški je v seji dne 12. marca t. l. z 11 proti 6 glasom sklenil, da se c. kr. okrajnemu glavarju v Kočevju, dru. pl. Thomannu o svojem času podeljeno častno občanstvo razveljavi in ime dr. Thomanna izbriše iz zapisnika častnih občanov, vse to v primerno priznanje zaslug, katere si je ta gospod pridobil za okraj sploh, zlasti pa za Turjak. Kondolujemo!

— (Nezadovoljni kranjski Nemci.) V severozahodnem kotiču naše kronovine leži tržišč Belapeč, čigar prebivalci so večinoma Nemci. Na slovensko manjšino se tam nihče ne ozira; v cerkvi so samo nemške propovedi, v šoli je učni jezik samo nemški, županstvo uraduje samo nemško, državni uradi občujejo z Belopečani samo nemški, skratka, vse je tako, kakor da stoji Belapeč na peščenih tleh brandenburških. Neznatno številce naseljenih Slovencev se ne gane in ne ruši nemškega karakterja tega tržišča, in vendar so Belopečani nezadovoljni. Kakor čujemo, mislijo prositi združenja s Koroško in so se obrnili do koroških poslancev, naj njih prošnjo podpirajo na pristojnih mestih. — No, tako hitro pač ne pojde!

— (Požar.) Izpod Nanosa se nam piše: V nedeljo v jutro po tretji uri nastal je v vasi Malo Ubelsko požar, ki je upepelil v kratkem do cela tri velika gospodarstva poslopja, četrtemu gospodarju pa živinski hlev. Pogorelo je mnogo sena, stelje in raznovrstnega orodja. Živeža ni zgorelo, ker se ga le malo kje še kaj nahaja. Da ni zgorela vsa vas, zahvaliti je sosednim občanom, ki so prihiteli na

pomoč ter uprav obupno branili in gasili z nena ravno vstrajnostjo ter zadržali ogenj, da so še pravčasno prihiteli gasilci z dvema občinskima brigadnicama iz Hruševja in Landola, potem iz Malega Otoka in iz Hraš. Vrli gasilci so požar popolnoma zadušili, za kar jim izrekamo tem potom najsrčnejšo zahvalo za njih trud in požrtvovalnost. Pogorelci bili so vsi zavarovani, žal, da le premalo. Vsed te nesreče prišli so v silao bedo tako, da so v resnici usmiljenja vredni. Kako da je požar nastal, se še ne zna. Pričelo je goreti v poslopju, v katerem ni bilo ne ognja ne luči.

— (Ravnopravnost na Koroškem.) Posestniku Jak. Hedeniku na Žibpoljah naznanilo je županstvo, da je njegova in tovarišev prošnja za slovensko šolo odbita, ker po mnenji dež. šolskega sveta posamičniki nimajo pravice prositi za kako šolsko spremembo. Čudno je pri tem le to, da se šolska oblast tu prav nič ne ozira na željo posamičnih prosilcev, ker se gre za slovensko šolo. Če se pa posamični nemškutarski prosilci oglašajo proti slovenskim šolam, tam je stvar vsa drugačna in takoj se jim ustreže. Tako se je godilo v Globasnici, Kotmari vasi, Šmihelu in Žabnicah. Kako se opravičuje ta dvojna mera?

— (Imenovanje nadškofa v Zagrebu) Kakor se poroča iz Zagreba bode se končno vendar imenoval nadškof in sicer še pred veliko nočjo. Kot resna kandidata imenujeta se vojni škof Belopotocki in nadškof Sarajevski Stadler.

## Razne vesti.

\* (Električna železnica v Pragi.) ki se je provizorično zgradila od Bubenča do Belvedereja že pred dvema letoma za čas razstave, dobila je zdaj koncesijo, da se uredi kot definitivna lokalna železnica. Cela proga dolga je poldrugi kilometer.

\* (Radeckega maršalska palica) bila je kakor znano, l 1890 ukradena iz Dunajskega arzenala. O tatovih tega dragocenega historičnega komada ni bilo mogoče najti sledu. Zdaj pa je ovdil neki kaznenec na Dunaji svojega tovariša v zaporni celici, ki je baje izvršil tatvino. Deželno sodišče je dalo zapreti tudi necega kavarnarja, ki je baje posamične dele ukradene palice prodal. Govori se, da so se nekateri taki posamični deli našli.

\* (Svetovna razstava v Carigradu.) Iz Carigrada se javlja, da je ministerski svet predložil sultanu načrt, kako bi se priredila v Carigradu svetovna razstava. Turški listi pozdravljajo to misel jako simpatično.

\* (Drzna tatvina na železnici.) Na železniški progi Lvov-Suczava zagnali so lopovi težko Wertheimovo blagajno, v kateri se shranjuje denar za prodane vozne liste, mej vožnjo iz službenega kupeja. Drugi lopovi odnesli so blagajno, katere ključki so v Lvovu, v bližnji gozd in jo skušali siloma odpreti, kar se jim pa ni posrečilo. Blagajna se je našla pozneje sicer poškodovana, a ne odprta v gozdu in ves denar, ki ga je bilo za več tisoč goldinarjev. Vodjo vlaka in sprevednika so zaprli.

## Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

**Zagreb 13. marca.** Pri sinočnjem komersu na proslavo sjedinjenja hrvatske opozicije odazvasmo se dubokoj potrebi i iskrenom čuvstvu hrvatskoga srca, sjećajući se braće Slovenaca, te im u ime i po zaključku komersa šaljemo iskreni bratski pozdrav, želeći im najsjajniji uspjeh u po žrtvovnoj i neustrašivoj borbi za domovinske svetinje! Odbor.

**Dunaj 14. marca.** Cesar se vrne najbrž pojutranjem zvečer. Na potu obišče princa Leopolda v Monakovu in nadvojvodo Franca Salvatorja in soprogo v Lichteneggu.

**Dunaj 14. marca.** Splošno se govori, da odstopi moravski namestnik Löbl, na njegovo mesto pa da pride trgovinski minister Bacquehem.

**Praga 14. marca.** Ministerstvo razpu stilo češko-dijaško društvo „Sazavan“, češ, da je zakrivilo lanske izgrede v Jihlavi.

**Budimpešta 14. marca.** Začetkom meseca maja vozil bode v Rim velik ogerski romarski vlak, katerega se bodo udeležili mnogi škofje in magnatje pod vodstvom primasa Vaszaryja. Ta bo magnate predstavil papežu.

**Berolin 14. marca.** Cesar Viljem in cesarica se peljeta v petek v Rim, da prisostvujeja srebrni poroki kraljevske dvojice italijanske.

**London 14. marca.** Gladstone nekoliko obolel, baje za influenco.



## Tujci:

13. marca.

Pri **Maliči**: Rosenthal, Schwarz, Herzel, Reich, Fischer, Schönberger, Gruber, Singer, Almer z Dunaja. — Stebek iz Brna. — Maurer, Schwarz iz Gradca. — Bartoš, Jančak, Rozatiz iz Prage. — Rozman iz Rudolfovega. Pri **Sionu**: Baroch, Lubel, Habiger, Breuer, Reiner, Koos, Hansel z Dunaja. — Wild, Somek iz Gradca. — Lorenz iz Kočevja. — Beniger iz Kamoika. — Heltai iz Velike Kaniže. — Kuralt iz Zagreba. Pri **južnem kolodvoru**: Steiner iz Trsta. Pri **avstrijskem cesarju**: Schreiber z Dunaja. — Maki iz Kranja. — Kos iz Bohinske Bistrice. — Pann iz Vipave.

## Umrli so v Ljubljani:

13. marca: Florjan Podsedemšek, umirovljeni uradnik, 83 let, Parne ulice št. 15, pneumonija. — Karol Deschman, gostilničarjev sin, 1 mesec, Kurja vas št. 17, božjast.

V deželni bolnici:

12. marca: Marija Gajger, gostija, 80 let, marasmus senilis.

## Meteorologično poročilo.

| Dan       | Čas opazovanja | Stanje barometra v mm. | Temperatura | Ve-trovi | Nebo  | Mo-krina v mm. |
|-----------|----------------|------------------------|-------------|----------|-------|----------------|
| 13. marca | 7. zjutraj     | 740.2 mm.              | — 0.8° C    | sl. zah. | jasno | 0.00 mm.       |
|           | 2. popol.      | 738.6 mm.              | 11.6° C     | sl. jzh. | jasno |                |
|           | 9. zvečer      | 738.5 mm.              | 7.2° C      | m. jug   | jasno |                |

Srednja temperatura 6.3, za 3.5° nad normalom.

## Dunajska borza

dné 14. marca t. l.

|                                                       | včeraj   | —        | danes     |
|-------------------------------------------------------|----------|----------|-----------|
| Papirna renta . . . . .                               | 98.90    | —        | 98.95     |
| Srebrna renta . . . . .                               | 98.70    | —        | 98.75     |
| Zlata renta . . . . .                                 | 117.10   | —        | 117.15    |
| 4% krona renta . . . . .                              | 96.95    | —        | 96.95     |
| Akcije narodne banke . . . . .                        | 988. —   | —        | 987. —    |
| Kreditne akcije . . . . .                             | 341.70   | —        | 345.40    |
| London . . . . .                                      | 121.15   | —        | 121.15    |
| Srebro . . . . .                                      | —        | —        | —         |
| Napol. . . . .                                        | 9.63 1/2 | —        | 9.63 1/2  |
| C. kr. cekini . . . . .                               | 5.72     | —        | 5.72      |
| Nemške marke . . . . .                                | 59.30    | —        | 59.32 1/2 |
| 4% državne srečke iz l. 1854 . . . . .                | 250 gld. | 147 gld. | 75 kr.    |
| Državne srečke iz l. 1864 . . . . .                   | 100      | 197      | 25        |
| Ogerska zlata renta 4% . . . . .                      | 115      | 45       | —         |
| Ogerska papirna renta 5% . . . . .                    | —        | —        | —         |
| Dunava reg. srečke 5% . . . . .                       | 100 gld. | 129      | 25        |
| Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi . . . . . | 119      | —        | —         |
| Kreditne srečke . . . . .                             | 100 gld. | 198      | —         |
| Rudolfove srečke . . . . .                            | 10       | 25       | —         |
| Akcije anglo-avst. banke . . . . .                    | 200      | 157      | 50        |
| Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v. . . . .           | 249      | 50       | —         |

Št. 442.

## Razglas.

(278—1)

**Dné 24. marca 1893 dopoldne ob 10. uri** višila se bode **minuendo dražba** za oddajo na 8188 gld. 71 kr. proračunjenih del v nekdanjem vojaškem oskrbovališču pod tem pogojem, da se delo takoj prične, ko se zadobi od višje oblasti potrjenje in da se dovrši do 1. julija 1893 in da vzame zakupnik material, ki ga je občina že preskrbelja za njeno ceno v račun in da občina ni na najnižjo ponudbo vezana in se bode delo sprva posamezno in potem skupno izklicalo.

Izklicne cene so sledeče:

|                                         |                  |
|-----------------------------------------|------------------|
| 1.) Zidarsko s težaškim delom . . . . . | 3143 gld. 21 kr. |
| 2.) Kamnoseško delo . . . . .           | 191 " 60 "       |
| 3.) Tesarsko delo . . . . .             | 568 " 18 "       |
| 4.) Mzarsko delo . . . . .              | 1744 " 74 "      |
| 5.) Ključavničarsko delo . . . . .      | 1558 " 40 "      |
| 6.) Mazarsko delo . . . . .             | 172 " — "        |
| 7.) Steklarsko delo . . . . .           | 184 " — "        |
| 8.) Lončarsko (pečarsko) delo . . . . . | 496 " — "        |
| 9.) Slikarsko delo . . . . .            | 130 " 58 "       |

Vzprejmó se tudi postavno kolekovane pismene ponudbe do 10. ure, to je, predno se prične ustna dražba.

Dražbeni pogoji, vsled katerih mora vsak ponudnik položiti 10% vadij predno se dražbe udeleži, načrti in stroškovnik so v uradnih urah pri mestnem županstvu na razpolago.

## Mestno županstvo Novo mesto

dné 11. marca 1893.

Župan: Perko.

## VABILO

seji občnega zbora  
okrajne posojilnice v Ljutomeru.

Dnevni red:

- 1.) Poročilo nadzorništva o računu za leto 1892.
- 2.) Izločitev udov.
- 3.) Volitev načelnštva.
- 4.) " nadzorništva.
- 5.) " cenilne komisije.
- 6.) Razni predlogi.

Seja je na ovetno nedeljo, to je dné 26. marca t. l., v šolskem poslopju v Ljutomeru in se začne ob 8. uri dopoldnem.

V Ljutomeru, dné 25. februvarja 1893.

(276)

Ravnateljstvo.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

## Deželno-redutna dvorana.

# Kosmos

jutri v sredo dné 15. t. m.

(vesoljni svet).

Javno skazovanje velikih električnih prekrasnih slik

(550 štirjaških čevljev velikih) po

## profesorju Albusu.

Vspored:

Električni velikanski drobnogled. — Nevidni svet. — Nordenskjöldova ekspedicija na severni tečaj. — Potovanje po Švic in po Italiji. — Potovanje okoli zemlje z bliskovnim vlakom. — Serija mojstersko izdelanih plastičnih skulptur.

Cene prostorom:

Reserviran sedež 1 gld., parketni sedež 60 kr. — Ustopnina v parter 40 kr., na galerijo 20 kr.

Začetek popoldanski predstavi ob 4. uri konec ob 6. uri večerni " 8. " " 10. "

Blagajnica se odpre jedno uro pred začetkom vsake predstave.

Predprodaja vstopnic dopoldne od 10—12 ure le pri blagajnici v redutni dvorani. (263—2)

Ustanovljeno leta 1858.

## Anton Maček

tovarna slamnikov

v Domžalah pri Ljubljani

priporoča vsakovrstne (252—6)

## slamnike

iz domače in tuje slame in prevzema

popravila po najnižji ceni.

(278—1)

Št. 4883.

## Razglas.

(277)

Podpisani magistrat naznanja, da je kužna bolezen na gobcu in parkljih v mestnem okrožji popolnoma ponehala in da so se zaradi te bolezni upeljane veterinarsko-policijske odredbe razveljavile z denašnjim dnem.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dné 8. marca 1893.

# Bilanca

posojilnice v Črnomlju

registrovane zadruga z neomejeno zavezo

za osmo upravno leto 1892.

| Imetje                                                                                  | gld.   | kr. | Dolгови                                                                                                                  | gld.   | kr. |
|-----------------------------------------------------------------------------------------|--------|-----|--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|--------|-----|
| Inventar . . . . .                                                                      | 308    | —   | 802 zadružnikom 1542 deležev po 2 gld. . . . .                                                                           | 3084   | —   |
| Dana posojila . . . . .                                                                 | 150936 | 58  | Nevzdigneni deleži od v prej-<br>šjih letih izstopivših 13 dru-<br>štvenikov, in sicer 13 dele-<br>žev po 2 gld. . . . . | 26     | —   |
| Zaostale obresti . . . . .                                                              | 464    | 83  | Hranilne uloge . . . . .                                                                                                 | 161427 | 52  |
| Pri drugih denarnih zavodih<br>je naloženo . . . . .                                    | 18500  | —   | Kapitalizovane obresti od hra-<br>nilnih ulog . . . . .                                                                  | 6270   | 86  |
| Obresti od denarja, naloženega<br>pri drugih denarnih zavodih<br>za leto 1891 . . . . . | 219    | 50  | Predplačane obresti za l. 1893                                                                                           | 1606   | 07  |
| Obresti od denarja, naloženega<br>pri drugih denarnih zavodih<br>za leto 1892 . . . . . | 704    | 23  | Nevzdignene dividende od de-<br>ležev . . . . .                                                                          | 440    | 12  |
| Tožbenih stroškov imajo stranke<br>povrniti . . . . .                                   | 86     | 68  | Ustopnina (za rezervni zaklad)                                                                                           | 182    | —   |
| Vrednost tiskovin (knjižice, me-<br>naje, dolžnih pisem) . . . . .                      | 39     | 85  | Čisti dobiček . . . . .                                                                                                  | 2381   | 63  |
| Gotovina dné 31. decembra 1892                                                          | 4158   | 53  |                                                                                                                          |        |     |
|                                                                                         | 175418 | 20  |                                                                                                                          | 175418 | 20  |

Anton Jeršinovič l. r.,  
ravnatelj.

Martin Malnerič l. r.,  
odbornik.

Avgust Kunc l. r.,  
odbornik.

Franc Šusteršič l. r.,  
odbornik.

(258—2)

Franjo Šetina l. r.,  
računski pregledovalec.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.